

Despre avort, cu Parintele Cleopa Ilie

■ De ce avortul este considerat ucidere si este combatut cu atata tarie de Sfanta Biserica?

Prin avort se intelege uciderea pruncilor in pantece prin tot felul de mijloace. Deoarece fatul are suflet viu, creat de Dumnezeu chiar din clipa zamislirii, pentru aceea avortul este combatut de Biserica si de Sfintii Parinti cu atata tarie, pentru ca se ucide viata, se pierde sufletul, atat al celui ucis, cat si al celui care savarseste uciderea si calca porunca lui Dumnezeu, care zice: "Cresteti si va inmultiti" (Facere 1, 28). Se calca si porunca a V-a din Decalog, care zice: "Sa nu ucizi" (Iesire 20, 13). Prin avort se ameninta viata de pe pamant, se calca porunca creatiei data de Dumnezeu in rai, se atenteaza la viata celor mai nevinovate fiinte omenesti, care sunt copiii; se destrama familia, se imbolnaveste societatea intreaga si se aduc peste cei vinovati cumplite pedepse dumnezeiesti, atat in viata, cat si dupa moarte. Apoi, sufletele copiilor avortati, nefiind botezate, nu pot intra in imparatia lui Dumnezeu, ci asteapta ziua cea infricosatoare a judecatii, cand singuri vor acuza pe parintii care i-au ucis in fata Dreptului Judecator Iisus Hristos.

Iata pentru ce avortul este crima, adica ucidere de om si trebuie combatut cu toata taria de Biserica si de pastorii ei.

■ Ce canon randuiesc Sfintii Parinti pentru femeile care fac avort sau indeamna si ajuta pe altele sa faca acest cumplit pacat?

Femeile care isi avorteaza copiii, indiferent prin ce mijloace, se numesc ucigase de copii, iar nu mame, si primesc pedepse grele inca din viata aceasta. Iata ce spun si canoanele Sfintilor Parinti in legatura cu pacatul uciderei de prunci: "Despre femeile care pacatuiesc si-si omoara fatul in pantece, fortandu-se sa faca ucideri, sa se opreasca, dupa hotararea data mai inainte, ca sa se impartaseasca la iesirea din viata. Dar procedand cu iubire de oameni, dupa cum am aflat, hotaram ca sa fie oprite vreme de zece ani dupa treptele canonisirilor hotarate" (Ancira, 21). "Femeile care dau buruieni otravitoare si pierzatoare, precum si cele ce primesc otravurile omoratoare de prunci, sa se supuna canonului de 20 de ani al ucigasului" (VI Ecumenic, 91; Sfantul Vasile cel Mare, 56). "Femeia care bea ierburi ca sa-si piarda rodul trupului si sa nu nasca coconi, aceea sa aiba pocanie cinci ani matanii cate trei sute pe zi. Iar de va face si barbatul asa, mai rau este. Nici Biserica sa nu-i primeasca prescura lui, nici prinosul lui de nu se va pocai" (Pravila Bisericeasca, Govora, 20). "Femeia de va zamisli si va bea ceva ca sa se lepede inceperea dintr-insa sa se pocaiasca opt ani si matanii 367 zilnic; iar de i se va intampla ei a muri sa nu se ingroape in cimitir" (Ibidem, 115; indreptarea Legii cap. 364). "Femeia care a pierdut pruncul fara voie, un an se canoniseste" (Sfantul Ioan Postnicul, cap. 22). "Femeia care a nascut pe cale si nu a purtat grija de prunc, sa fie supusa vinovatiei ucigasului" (Sfantul Vasile, 33).

■ Unde se afla sufletele copiilor avortati si care va fi soarta lor la judecata de apoi?

Copiii care mor nebotezati, din motive independente de vointa parintilor sau a preotilor, se pot considera partasi la botezul dorintei, ca si dreptii Vechiului Testament, sau prin analogie cu vindecările facute de Iisus Hristos la rugaciunile parintilor sau ale prietenilor. Caci Dumnezeu nu pedepseste pe cel nevinovat, ci dimpotriva, caci El a creat pe om spre fericire. Totusi, parintii copiilor se vor spovedi si li se va randui canon potrivit cu grija sau nepasarea lor. Adica sa boteze sau sa creasca un copil sarac, sa viziteze un loc sfant, sa faca milostenie, sa fara metanii, sa tina post etc. Iata ce spune Sfantul Chiril al Ierusalimului in Cateheza a III-a, cap. 10: "Daca cineva nu primeste botezul, nu se mantuieste, afara numai de mucenici care primesc imparata si fara de apa (botez). Mantuitorul, cand a mantuit lumea prin Cruce si cand I s-a impuns coasta, a slobozit sange si apa, ca sa se boteze cu sangele Lui cei care se boteaza in timpul persecutiilor. Mantuitorul numeste mucenicia botez, caci zice: <>" (Marcu 10, 38). "Mucenicii si-au facut marturisirea de credinta, facandu-se priveliste lumii, ingerilor si oamenilor" (I Corinteni 4, 14). Sinodul VI Ecumenic in canonul 83, spune: "Cei morti nu pot fi botezati, dupa cum nu pot fi nici impartasiti".

Deci copiii avortati, nascuti fara de vreme, pierduti fara voie, sau care mor indata dupa nastere, fara a primi botezul, nu pot fi botezati nicidecum dupa moarte, pentru ca nu mai sunt vii. Nu pot fi pomeniti nici la biserica, pentru ca nu sunt botezati si nu au nume. Ei nu sunt membrii Bisericii lui Hristos. Pentru cei ucisi de parinti cu voia lor, intreaga raspundere ramane asupra parintilor. In Pravila Bisericeasca a Arhimandritului Nicodim Sachelarie, cap. 178, citim urmatoarele despre acest lucru: "Pentru copiii avortati si care mor nebotezati nu se afla nicaieri invatatura, nici in Sfanta Scriptura, nici la Sfintii Parinti, fiindca viata oamenilor, atat a celor maturi, cat si a celor necrestini, este in mana Facatorului lor, care nu poate fi obligat sa descopere toata iconomia providentei Sale muritorilor, nici sa cunoasca ceea ce nu le este de folos. Chemarea glasului Sau rasuna mereu in lume si cei ce aud au datoria sa raspunda, numai in masura de ei inteleasa si pentru ei data. De buna seama ca Dumnezeu nu pedepseste pe cei ce nu cunosc legile si mai ales pe copiii nebotezati. Ba, dimpotriva. El a creat pe om spre fericire si, deci, copiii care n-au putut folosi libera lor vointa si putere in virtutea scopului pentru care omul a fost creat, El ii fericeste pentru existenta lor, asa cum si ei Il lauda pentru aceeasi existenta nevinovatasi frumoasa creatiune naturala. Astfel, ei sunt randuiti la fericirea naturala a existentei, dar nu la cea a rasplatirii dupa merite, intrucat nu au fapte virtuose".

"Fericirea naturala o da Dumnezeu direct si necesar, fara a mai fi nevoie de efortul omului, nici nu mai este nevoie de a se vorbi de ea intre oameni. Ci, revelata divina ne arata numai pe acea fericire la care si omul contribuie" (II Corinteni 12, 4; Apocalipsa 21, 22). Pravila lui Matei Basarab, in capitolul 153, spune despre copiii nebotezati: "Iar cati coconi ai crestinilor mor nebotezati, asijderea si ai paganilor, aceia nu merg nici in imparatia cerurilor, nici in munca, ci numai la un loc luminos. Iar cand se boteaza se deschid cerurile pe care le incuiase Adam pentru neascultare si au fost tot inchise pana cand a venit Domnul nostru Iisus Hristos si a dat darul Sfantului Botez in lume" (Ibidem, 154).

● **Cum se poate combate acest cumplit pacat al uciderii de fii, care bantuieste astazi in toata lumea?**

Cred ca aceasta datorie de a invata pe oameni sa nu-si ucida copiii este mai mult a preotilor si a pastorilor de suflute. Ei trebuie sa arate credinciosilor, cu dovezi din Sfanta Scriptura, din invataturile Sfintilor Parinti si din dumnezeiestile Canoane, cat de greu este pacatul uciderii si cat de mare pedeapsa primeste ucigasul de la Dumnezeu. Adam si Eva, dupa ce au fost scosi din raiul pamantesc pentru pacatul neascultarii de Dumnezeu, s-au insotit si nascand Eva pe primul copil, anume Cain, a zis Adam: "Am dobandit om prin ajutorul lui Dumnezeu" (Facere 4, 1). Deci, nasterea de prunci, de orice sex, se face "prin ajutorul lui Dumnezeu", fie ca este bun crestin, fie ca este pagan, si fiecare nou nascut are in sine, afara de trupul pamantesc si scanteia dumnezeirii, adica sufletul nemuritor. Caci spune Sfanta Scriptura "Domnul Dumnezeu a facut pe om din tarana pamantului si a suflat in fata lui suflare de viata si s-a facut omul suflet viu" (Facere 2, 7). Suflet viu, adica nemuritor. Astfel, la zamislirea fiecarui prunc in pantecele maicii sale, Dumnezeu pune inca de la inceput suflet nemuritor in fiecare om. De aceea si proorocul David, insuflat de Duhul Sfant, zice: "Ca Tu ai zidit rarunchii mei, sprijinitu-m-ai din pantecele maicii mele... Minunate-s lucrurile Tale, Doamne si sufletul meu le cunoaste foarte..." (Psalm 138, 13-16). Sufletul pruncului se zamisleste in pantecele maicii sale numai prin lucrarea Domnului si chiar si zilele lui ii sunt socotite de Dumnezeu cat sa traiasca pe pamant, inca inainte de a se zamisli.

Deci, sa inteleaga femeile care isiucid copiii ca sunt ucigase ale zidirii lui Dumnezeu si vinovate de gheena focului. Caci daca numai a uri pe cineva se socoteste ucidere de oameni, dupa cuvantul lui Hristos care zice: "cel ce uraste pe fratele sau, ucigas de oameni este" (I Ioan 3, 15)- si "orice ucigas de oameni nu are viata vesnica" - oare ce urgie a lui Dumnezeu va ajunge pe acea mama care-si ucide propriul sau copil, chiar de ar fi zamislit prin puterea lui Dumnezeu, numai de o clipa? Deci, sa stie orice femeie care si-a ucis copiii, ori in ce chip, ca nu va scapa de pedeapsa lui Dumnezeu. Sa nu spuna ca era zamislit numai de o zi sau de un ceas, ca Dumnezeu nu cauta la timp ci la intentia gandului. Daca cineva ar semana in tarina sa grau, porumb sau altceva si altul venind i-ar distruge semanatura sa, apoi nu l-ar da in judecata si nu i-ar cere despagubire? Dar Dumnezeu va lasa nepedepsiti pe cei ce distrug samanta si tarina unde se zamislesc prunci? Sa-si aduca aminte femeile cele ucigase de copii, de Cain care a facut o singura ucidere si s-a pedepsit inca din viata cu sapte feluri de pedepse. Intai a fost blestemat de Dumnezeu pe pamant. A doua pedeapsa sa lucreze pamantul. A treia ca nu-i dadea lui pamantul taria si roadele sale. A patra pedeapsa i-a fost suspinarea. A cincea, tremurarea. A sasea, sa fie el departat de la fata lui

Dumnezeu. A saptea pedeapsa a lui Cain, era semnul ce i L-a pus Dumnezeu ca sa nu-l ucidă nimeni din cei ce il vor afla pe el (Facere 4, 9-14).

Deci, cum vor scapa de pedepsele vremelnice si vesnice acele mame care-si ucid copiii lor? Care dintre fiarele pamantului si-au ucis candva puii lor? Si cum se va arata femeia ucigasa de prunci inaintea lui Dumnezeu, fiind mai rea decat toate fiarele pamantului? Aceleasi pedepse vor primi si acei sotii care se pazesc prin diferite mijloace de a nu naste copii, deoarece intentia lor este aceeași, de a omori pruncii si de a opri zamislirea zidirii lui Dumnezeu.

● **Sfanta Biserica ar putea accepta o reglementare a nasterilor din motive sociale ca: foamete, boli, lipsa etc.?**

Biserica lui Hristos nu poate niciodata aproba uciderea de prunci (avortul, paza etc.), pentru orice motive. Mantuitorul ne-a spus ca sufletul omului este mai scump decat orice pe lume (Matei 16, 26; Marcu 8, 36-37). Apoi, cum sa aprobe Biserica in vreun fel pierzarea sufletelor omenesti? Cine ar putea rascumpara atatea suflete care se pierd prin ucidere, necrestinat si neluminati prin Sfantul Botez, singurul care poate ierta pacatul stramosesc si cele personale? Cum ar aproba vreo Biserica crestina sa se omoare sufletele copiilor, mai ales neavand Sfantul Botez? Caci stim ca tot omul "este zamislit in pacate" si numai prin Botez se uneste cu Hristos si devine fiu al Bisericii (Psalm 50, 5; 57, 3; Iov 15, 14; 25, 4; Isaia 4, 8; Ioan 3, 6). Deci, cine va avea indrazneala din cei ce conduc Biserica lui Hristos, sa aprobe oarecare pogoramant femeilor crestine pentru uciderea copiilor? Cine ar ingadui aceasta faradelege, sa aprobe uciderea pruncilor, fiind sub pacatul stramosesc si fara lumina Sfantului Botez? Eu cred ca aceasta faradelege nu va aproba-o Biserica lui Hristos niciodata, aducandu-si aminte de cuvintele Domnului care zice: "Ce va da omul in schimb pentru sufletul sau" (Matei 16, 26).

Dumnezeu este Tatal sufletelor noastre (Numeri 27, 16; Evrei 12, 9; Matei 6, 9). Apoi, cine va indrazni sa dea voie a se pierde un suflet care este creat de Tatal nostru cel din ceruri? El a creat sufletul nostru si l-a inzestrat cu nemurire. Deci, cum ar fi posibil sa aprobe Biserica lui Dumnezeu sa se omoare sufletele cele inzestrate cu nemurire de Creatorul lor neavand dumnezeiescul Botez, care este semnul curatirii pacatelor si al renasterii prin apa si Duh? (Ioan 3, 3-5; Romani 6, 3; Efeseni 5, 26; Tit 3, 5). Sau care din fetele bisericesti va indrazni sa aprobe in vreun fel uciderea pruncilor din motive sociale? Oare nu ne spune noua Mantuitorul: "Nu va ingrijiti pentru viata voastra ce veti manca, nici pentru trupul vostru cu ce va veti imbraca. Au nu este viata mai mare decat hrana si trupul decat imbracamintea? Priviti la pasarile cerului, ca nu seamana, nici nu secera, nici nu aduna in hambare si Tatal vostru curesc le hraneste pe ele. Oare nu sunteti voi mai de pret decat ele? Si cine din voi grijindu-se poate sa adauge staturii sale un cot? Luati seama la crinii campului cum cresc; nu se ostenesc, nici nu torc; si va spun voua ca nici Solomon in toata marirea lui nu s-a imbracat ca unul din acestia. Iar daca pe iarba campului, care astazi este si maine se arunca in cuptor, Dumnezeu asa o imbraca, oare nu cu mult mai mult pe voi, putin credinciosilor? Deci nu purtati de grija zicand: ce vom manca, ce vom bea sau cu ce ne vom imbraca?" (Matei 6, 25-31) ca toate acestea paganii le cauta. Iar daca si de boli se tem femeile care nasc, spre a nu se imbolnavi, atunci sa duca viata de infranare, de curatie si de post, caci dupa marturia Sfantului Vasile cel Mare, cele mai multe boli vin asupra omului din cauza neinfranarii si a necumpatarii de la cele vatamatoare. Auzi ce zice el: "Nu pricinui trupului boala si slabiciune, ca nu-mi spui mie pricinile, ci Celui ce le stie. Spune-mi, a posti nu poti? Dar, a te satura in toata viata si a-ti sfarama trupul cu greutatea bucatelor, poti? Au nu stii ca postul este maica sanatatii?" (Exaimeron, Cuvantul I). Si iarasi, adauga Sfantul Vasile: "N-a fost in rai vin, nici jung hieri de dobitoace". Dupa potop insa a zis Dumnezeu omului: "mancati toate ca pe niste verdeturi de iarba" (Facere 9, 3).

Apoi, aratand vechimea postului, zice Sfantul Vasile: "Vino, calatoreste prin istorie si cercara inceputul postului, ca este de o varsta cu omenirea. Tot lucrul care intrece cu vechimea este vrednic de cinstit. Cucerniceste-te dar, omule, de caruntetele postului, ca postul in rai s-a legiuit". Cea dintai porunca pe care a luat-o Adam a fost aceea, ca "din pomul cunostintei binelui si raului sa nu mancati" (Facerea 2, 17). Si iarasi zice: "Fiindca nu am postit, am cazut din rai". Sa postim dar, ca la el sa ne intoarcem. Si iarasi: "Carora le-au cazut oasele in pustie? Au nu acelor ce cautau mancare de carne?" Si in alt loc zice: "Bucatele cele grase si bucatele cele multe, neputand a le mistui stomacul, multe boli au adus in lume; iar postul si infranarea pururea ii urmeaza sanatatea". Si iarasi: "Evreii, pana cand se indestulau cu mana si cu apa cea din piatra, pe egipteni ii biruiau,

prin mare calaroreau si nu era intru semintiile lor bolnav" (Iesire 16, 3; Psalm 104, 36). Iar dupa ce si-au adus aminte de caldarile cele cu carni si s-au intors cu poftele la Egipt au cazut din pamantul fagaduintei (Exaimeron, Cuvantul 1, Despre Post).

Am adus aici putine marturii pentru cei ce pricinuiesc motive de boli si pentru aceasta li se pare ca avea dreptul sa ingaduiasca cuiva sa piarda si sa omoare pruncii, punand pricina de boala. Boala, insa, o trimite Dumnezeu ca pedeapsa pentru pacate (Numeri 11, 33; Levitic 26, 16; Deuteronom 28, 15; 22, 59; II Regi 7, 14; Iov 33, 19-23; Psalm 105, 17-18; I Corinteni 11, 30 etc.).

Deci, daca vreo femeie este bolnava, nu la ucidere de prunci sa-si gaseasca scapare de pedeapsa lui Dumnezeu. Ci, sa se roage lui Dumnezeu cu umilinta, cu post si cu durere in inima, caci la El este puterea si indurarea de vindecare a celor bolnavi. Postul, rugaciunea si infranarea intru curatenie a celor casatoriti si bolnavi, acestea sunt leacul lor, iar nu uciderea de prunci nevinovati.

● Care sunt urmarile cele mai mari ale avortului asupra trupului si sufletului?

Femeile care fac avort se imbolnavesc deseori de boli grele, nevindecabile, imbatranesc inainte de vreme, sufera mai ales de nervi, nasc copii bolnavi si infirmi, nu se inteleg cu barbatii lor, au [mustrare de constiinta](#) pana la moarte, sau cel putin timp de zece ani, daca se pocaiesc si primesc canonul randuit de duhovnicii lor. Iar daca nu, le asteapta canonul cel vesnic in muncile iadului, de care sa ne fereasca pe toti Bunul nostru Mantuitor.

● Ce trebuie sa faca o mama insarcinata daca sotul o sileste la avort? Dar daca este greu bolnava si are multi copii?

Sfantul Apostol Pavel zice asa: "Femei, supuneti-va barbatilor vostri, precum se cuvine, intru Domnul" (Coloseni 3, 18). Aici trebuie sa intelegem ca nu intru toate se cuvine femeii sa se supuna barbatului, ci numai la cele ce se cuvin in Domnul. Poate barbatul sa o indemne si la lucruri de faradelege, la furat, la betie, la ura, la cearta, la desfranare, la ucidere, la secte, la necredinta etc. La acestea nu se cuvine a se supune barbatului, macar si moarte de ar rabda de la el. Ca nu se cade a iubi si asculta pe barbat mai mult decat legea lui Dumnezeu.

Iata ce zice Sfantul Nicodim Aghioritul la cuvintele de mai sus ale marelui Apostol Pavel: "O, cititorule, cum a zis Pavel sa se supuna femeile barbatilor lor? Cum se cuvine, intru Domnul!" Adica, la cele ce se cuvine si sunt legiuite si la cele dupa Dumnezeu. Caci de ar cere barbatii sa-i asculte femeile lor la ce!e necuvioase si nelegiuite, la lucruri afara de fire si la necredinta sau la calcarea poruncilor lui Dumnezeu, intru acestea zic, nicidecum sa nu se supuna femeile si sa faca voia lor cea rea. Pentru ca atunci, impreuna cu barbatii lor, "se vor osandi in munca iadului" (Subinsemnare la Talcuirea Epistolei catre Coloseni de Fericitul Teofilact al Bulgariei, Bucuresti 1904).

Deci ramane clar ca femeia nu trebuie in nici un caz sa se supuna barbatului ei, cand acela o indeamna, sau o sileste la avort, adica ucidere de prunci. Iar daca femeia este bolnava si din acest motiv vrea sa-si piarda copiii, niciodata o pricina ca aceasta nu o va scapa pe ea de osanda cea vesnica, de-si va ucide pruncii ei.a, femeia crestina si credincioasa, mai inainte de nastere este datoare sa se spovedeasca la duhovnicul ei, sa se impartaseasca cu Trupul si Sangele lui Hristos, chiar daca are vreun canon de facut si, astfel, sa se pregateasca de moarte. Tocmai de aceea Sfanta Biserica da voie femeilor inainte de nastere sa se impartaseasca, chiar de ar fi oprite pe multi ani, caci Biserica lui Hristos are in vedere durerile nasterii si primejdia mortii pentru mamele care nasc.

O adevarata mama crestina trebuie sa fie gata intotdeauna de jertfa totala la nastere, adica de moarte. Prin durerile nasterii, femeia castiga mantuirea sufletului ei, dupa cuvantul Sfantului Pavel, care zice: "Dar se va mantui (femeia) prin nastere de fii, daca staruie cu deplina intelepciune, in credinta, in iubire si in sfintenie" (I Timotei 2, 15). Durerile nasterii s-au dat de Dumnezeu femeii, ca un canon pentru greseala ei cea dintai, dupa cuvantul Domnului care zice: "Inmultind voi inmulti necazurile tale si suspinul tau, in dureri vei naste fii si spre barbatul tau va fi intoarcerea ta si el te va stapani" (Facere 3, 16).

Asadar, sa intelega femeile cele intelepte si credincioase si sa primeasca canonul cel dat lor de prea Bunul Dumnezeu cu toata bucuria si multumirea, ca este spre iertarea pacatelor si mantuirea

sufletelor lor. Iar daca vreuna din ele va muri in chinurile nasterii, pe altarul jertfei si va avea dreapta credinta, aceea se va mantui, cum spune Sfantul Pavel, si cu muceniciei se va socoti. Caci Biserica lui Hristos nu accepta nici un motiv pentru uciderea de copii, adica avort, boala, saracie, primejdie, copii multi, barbati rai etc. Toti crestinii sunt datori sa se jertfeasca pana la moarte, acolo unde i-a randuit Dumnezeu sa traiasca.